

La mostra es pot visitar a la sala d'exposicions de La Nau de Mollet fins a l'11 de juliol

Els joves redissenyen l'arquitectura urbana de Mollet amb 'Arquitectura't'

Els participants transformen l'entorn urbà amb la seva intervenció artística

Mollet del Vallès

Patricia Cuní

Un rostre decorant una de les parets de la centenària masia de Can Pantiquet, un embolic de línies al costat del Museu Abelló o un grafit entre els esgrafiats del centre cultural La Marineta són algunes de les propostes que es recullen dins del projecte *Arquitectura't*.

La mostra es va inaugurar dijous passat, 19 de juny, a l'equipament juvenil La Nau. I mostra el treball que han fet joves d'entre 12 i 16 anys en el qual transformen, de manera virtual, alguns espais de la ciutat amb els seus dibuixos.

El projecte *Arquitectura't* consisteix a

imaginar com aquests 20 joves –usuaris de La Nau, el centre cívic L'Era i el casal La República– podrien transformar l'entorn urbà amb la seva intervenció artística.

El projecte vol aprofitar el potencial creatiu dels joves

Per poder dur a terme aquesta transformació, els participants han dissenyat en suport informàtic els seus dibuixos i els han projectat sobre diferents espais de la ciutat per comprovar-ne l'exemple. És el cas del Museu Abelló, però

també de l'Ajuntament de Mollet, la masia de Can Pantiquet o el Casal d'Avis. A partir d'aquests muntatges s'ha creat un circuit per la ciutat que es pot visitar tot fent un passeig virtual a través de Google Earth.

L'objectiu d'aquest projecte és aprofitar el potencial creatiu dels joves perquè reflexionin sobre quina és la manera en què ells poden participar en l'espai públic i canalitzar la tendència dels joves a pintar les parets de la ciutat cap a una reproducció controlada de pintures murals i grafitats als edificis.

L'exposició del projecte *Arquitectura't* es podrà visitar a la sala d'exposicions de La Nau de Mollet fins al proper 11 de juliol.

Parla amb ningú

Jordi Julià
Poeta

Ens vam conèixer a dins d'un vàter, i ell va dir que la poesia també és en aquests llocs. Va ser al final d'una gala de lliurament de premis on m'acabaven de guanyar el meu primer llibre i ell, Pere Rovira, feia de jurat. Se'l veia alegre, segur d'ell mateix, amb aplom esquitxat d'arrogant força de viure, una copa a la mà i fumant un puro. Em va felicitar pel llibre –que havia defensat–, i pel poema llarg final. Llavors va ser generós amb mi, i des d'aleshores sempre ho ha estat: convidant-me a casa seva amb la seva família, creient en els meus versos, i demanant-me opinió sobre els poemes inèdits –que inclosos a *La mar de dins*– mereixerien el premi Carles Riba 2002.

Fa uns mesos van convidar-lo a llegir poesia a la universitat, i vaig anar a escoltar-lo. En tot el temps que no ens havíem vist, més d'un any, havien editat tots els seus poemes a *Poesia 1979-2004*; havia publicat la novel·la que estava revisant l'última vegada que vam trobar-nos, *L'amor boig*; i la vida li havia ensenyat les dents roges d'un somriure que amagava les càries de la mort. Se'l veia satisfet, content de retrobar els amics: amb la mateixa seguretat de sempre, però potser més conciliada i dòcil. Un cop més va regalar-nos una magnífica lectura comentada de poesia, i una rica sobretaula després d'un bon arròs. Sempre s'aprèn dels bons poetes i dels bons amics, i d'aquella xerrada poètica m'han quedat frases per recordar, contravenint la dita que diu: *Qui parla en comú no parla amb ningú*.

Sempre s'aprèn dels bons poetes i dels bons amics

“Costa molt saber què no s'ha d'escriure”, i, a més, “a un poema sempre li falten coses, i s'ha d'aspirar que no li sobri res”, per fer real aquell vers de Théophile Gautier: “El bust dura més que la ciutat”. Després del romanticisme “els poemes han de ser curts perquè durin”, per això “corregir és treure coses”. Si volem “aconseguir que els poemes durin més que la lectura, l'important és l'efecte”. “En la meua poesia hi ha poc passat perquè no recupera res”: “la preocupació de l'art modern és fer que el present no es torni passat”. “Costa molt fer servir noms reals en poesia, cosa que deu indicar que fem ficció”, i “els poemes també són un escenari, també actues”. I una afirmació seva encara segueix resonant: “La mort és no dormir mai més”.

El monòlit en memòria de Xirinacs s'inaugura dimarts a Ogassa

Cardedeu

Aquest dimarts, coincidint amb la festa de Sant Joan, s'inaugurarà el monòlit que ha fet l'escultor de Cardedeu Jaume Rodri en homenatge a Lluís Maria Xirinacs. El monòlit, fet de granit i de 12 tones, estarà situat al Pla de Can Pegot, a Ogassa (el Ripollès), justament a l'indret on Xirinacs va morir. Està orientat a llevant i ha de servir per recordar a tots els caminants que aquest va ser el darrer espai de Xirinacs en vida. La inauguració serà a les 12 del migdia. Jaume Rodri ha volgut fer una donació pública d'aquest monòlit.

